

De zeven feesten des Heren

Leviticus 23

1. Het Pascha

(Lev. 23:5). Stelt de dood van Christus voor (1 Kor. 5:7b). Het begin van Israëls volksbestaan; typeert de verlossing van hen die leven in de bedeling der genade; de heerlijkheid van het duizendjarige koninkrijk van Christus, en het geluk van de verlostten in de eeuwige toestand vinden hun grondslag in de door de dood van Christus bewerkte verzoening met God.

2. Feest van de ongezuurde broden

(Lev. 23:6-8). Zeer nauw met het Pascha verbonden. Want het gevolg van de verzoening is praktische heiliging van hart en leven (1 Kor. 5:8). Geen heiliging zonder rechtvaardiging, en geen rechtvaardiging zonder de dood van Christus. Op de nauwe verbinding tussen het Pascha en het feest van de ongezuurde broden wordt door de Schrift nog de nadruk gelegd door de weglating van de woorden: "En de Here sprak tot Mozes...", die gewoonlijk worden gebruikt bij de instelling van een volgend feest.

3. Feest der eerstelingen

(Lev. 23:9-14). De eerste vruchten van de verlossing. Uit het graf van Christus verrijst nieuw leven. Christus is de Eersteling uit de doden (1 Kor. 15:20).

4. Wekenfeest of pinksterfeest

Bijeenvergadering van de gemeente op aarde (vgl. 1 Kor. 12:13). Als er een eersteling is, dan zijn er ook die volgen. Ook tussen de onder 3 en 4 genoemde feesten worden de woorden: "En de Here sprak tot Mozes..." weggelaten, daar deze twee feesten eveneens nauw met elkaar zijn verbonden.

5. Feest van het geklank

(Lev. 23: 23-25). Tussen het pinksterfeest en het feest van het geklank ligt een lange tijd. Typologisch is dit de tijd waarin de bijeenvergadering van de gemeente zal plaatsvinden. Na haar opname in de hemel zal een overblijfsel uit alle stammen van Israël het geklank van het evangelie van het koninkrijk horen en worden aangenomen om de zegening van het koninkrijk van Christus deelachtig te worden.

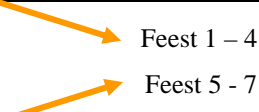
6. De Grote Verzoendag

(Lev. 23:26-32). Voor het overblijfsel van Israël komt dan in de weg van verootmoediging (in het bijzonder van de twee stammen, die schuldig staan aan de verwerping van de Messias) in waarheid de verzoendag.

7. Het Loofhuttenfeest

(Lev. 23:33-36 en 39-43). Een verwijzing naar "de tijd van de herstelling van alle dingen", nl. in het duizendjarig rijk (Hand. 3:21). Dan zal Israël, gerekend van de aanvang van zijn volksbestaan (zie Pascha), niet op een woestijnreis van 40 jaar, maar op een geschiedenis van 40 eeuwen (afgerond) terugzien.

Sabbat: Spreekt van rust (Gen. 2:2-3) en neemt een aparte plaats in.

	Tijd	Kenmerk	Historische betekenis	Profetische betekenis	Typologische betekenis voor de Gemeente	Typologische betekenis voor de individuele gelovige
1) Pascha	1 ^e maand 14 ^e dag	Slachten en eten van het paaslam (Ex. 12:1-14).	Bevrijding uit Egypte	Verlossing door Christus	Ons Pascha Christus is geslacht (1 Kor. 5:7; Openb. 5:6-10; 1 Petr. 1:19).	Persoonlijke bekering en geloof
2) Feest van de ongezuurde broden	1 ^e maand 15 ^e dag; 7 dagen (volkomen tijd)	Geen zuurdeeg	Heiligheid	Een heilig volk	Afzondering van het kwaad (1 Kor. 5:8). Zeven dagen = volkomen tijd = hele leven	Afzondering van het kwaad
3) Feest van de eerstelingen	Begin van de oogst, de dag na de sabbat	Bewegen van de garf van de eerstelingen	Dank bij het begin van de oogst	Opstanding van Christus de Eersteling	Opstanding van Christus de Eersteling (1 Kor. 15:20, 23a)	Wandelen in nieuwheid van leven
4) Wekenfeest of Pinksterfeest	Zeven weken of 50 dagen later, dag na sabbat (3 ^e maand)	Twee gezuurde broden	Oogst van de eerstelingen	Komst van de Heilige Geest	Komst van de Heilige Geest (Hand. 2)	Leven door de Geest
Geen feesten in de 4 ^e , 5 ^e en 6 ^e maand	 <p>Feest 1 – 4 is verleden tijd Feest 5 - 7 is toekomstige tijd</p>				In deze periode wordt de gemeente bijeenvergaderd	Misschien stilstand in het geloofsleven?
5) Feest van het geklank	7 ^e maand 1 ^e dag	Blazen van de bazuin	Een heilige samenkomst	Bijeenvergadering van Israël (Amos 9:11; Zach. 10:6-12).	Opname van de gelovigen	Opwekking tot inniger gemeenschap
6) De Grote Verzoendag	7 ^e maand 10 ^e dag	Verzoening (Hebr. 9:14).	Verootmoediging	Bekering en berouw van Israël	Openbaring voor de rechterstoel	Zelfoordeel leidt tot diepere kennis
7) Loofhuttenfeest	7 ^e maand 15 ^e dag; zeven dagen.	Vreugdevol wonen in loofhutten	Einde van de oogst	Het duizendjarig vrederijk. Herstelling van alle dingen (Hand. 3:21).	Heersen met Christus	Blijdschap in en gemeenschap met de Heer

De eerste reeks van vier feesten, bestaande uit het Pascha, dat van de ongezuurde broden, de eerstelingen en Pinksteren, begon op de veertiende dag van de eerste maand en eindigde bij het einde van de volle oogst. Daarna was er een tussentijd tot de eerste dag van de zevende maand, waarin geen feesten waren. Deze tussentijd is een beeld van de periode waarin God Zich niet met het volk Israël inlaat, de tijd van de tijdelijke terzijdestelling van dit volk. Het is tevens een beeld van de tijd van de genade waarin de gemeente wordt gevormd, welke vorming is begonnen na het laatste Israëlitische pinksterfeest waarvan de Schrift spreekt (Hand. 2).

Dat er in Leviticus 23 geen woord over deze tussentijd wordt gezegd, is volkomen in overeenstemming met de telkens door de apostel Paulus in het licht gestelde waarheid dat de gemeente een verborgenheid was, waarover de oudtestamentische Schriften niet gesproken hebben (Rom. 16:25; Kol. 1:26; Ef. 3:5). Als de gemeente is "ingezameld", opgenomen in de hemel, dan is die tussentijd ten einde en knoopt God de verbinding met Israël weer aan. Dan volgt de tweede reeks van drie feesten, namelijk het feest van het geklank, de Grote Verzoendag en het Loofhuttenfeest.

Wat een wondere aaneenschakeling van de wegen des Heren in genade, verlossing en zegening wordt ons dus in dit hoofdstuk van het boek Leviticus gegeven. Als wij de zeven feesten één voor één hebben beschouwd, zullen wij zeker nog meer onder de indruk komen van de grote omvang en betekenis van dit plan der eeuwen, zowel ten aanzien van de gemeente als van Israël.

Oude Sporen 2008